

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Electrolux przeciwko Komisji

(Sprawa T-115/09)

(2009/C 113/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AB Electrolux (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: F. Wijckmans, H. Burez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości ze względu na okoliczność niespełnienia jednego lub kilku (kumulatywnych) warunków określonych w Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, a w każdym razie ze względu na to, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób spełnienia każdego z tych warunków;
- w drugiej kolejności stwierdzenie nieważności tej decyzji w całości, ze względu na niespełnienie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 5995 wersja ostateczna z dnia 21 października 2008 r. uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem — z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków — pomoc przeznaczoną na restrukturyzację, jaką władze francuskie zamierzają przyznać przedsiębiorstwu FagorBrandt [C 44/2007 (ex N 460/2007)]. Skarżąca jest podmiotem konkurencyjnym względem beneficjenta pomocy i uczestniczyła w dochodzeniu, które doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji.

Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 87 ust. 3 lit. c) WE oraz Wytoczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹⁾. Według skarżącej decyzja ta jest błędna pod względem prawnym ze względu na to, iż nie spełniono jednego lub kilku kumulatywnych warunków określonych w tych wytycznych, a w każdym razie ze względu na to, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób spełnienia każdego z tych warunków. Skarżąca podnosi w szczególności, że Komisja nie spełniła:

- warunku „pierwszego i ostatniego razu”;
- warunku, zgodnie z którym pomoc nie może służyć sztucznemu utrzymywaniu przedsiębiorstwa na rynku;
- warunków dotyczących oceny pomocy uprzednio przyznanej bezprawnie;
- warunku, zgodnie z którym beneficjent pomocy winien być nowoutworzonym przedsiębiorstwem;
- warunku, zgodnie z którym pomoc winna umożliwiać jej beneficjentowi odzyskanie długoterminowej rentowności;
- warunku nakazującego wprowadzenie środków wyrównawczych w celu uniknięcia nieuzasadnionych zakłóceń będą-

cych skutkiem przyznania pomocy przeznaczonej na restrukturyzację; oraz

- warunku nakazującego, by pomoc była ograniczona do minimum oraz by grupa kapitałowa wniosła rzeczywisty wkład (nieobjęty pomocą).

Ponadto skarżąca utrzymuje, że w zaskarżonej decyzji naruszono obowiązek uzasadnienia ustanowiony w art. 253 WE, w szczególności zaś w odniesieniu do przedstawionych przez skarżącą argumentów dotyczących strukturalnej nadprodukcji w rozpatrywanym sektorze, wymogu wniesienia przez beneficjenta „możliwie najwyższego” wkładu w koszty planu restrukturyzacji oraz obowiązku zwrotu pomocy uprzednio przyznanej bezprawnie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Whirlpool Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-116/09)

(2009/C 113/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Whirlpool Europe BV (Breda, Niderlandy) (przedstawiciel: F. Tuytschaever, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości ze względu na okoliczność niespełnienia jednego lub kilku (kumulatywnych) warunków określonych w Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, a w każdym razie ze względu na to, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób spełnienia każdego z tych warunków;
- w drugiej kolejności stwierdzenie nieważności tej decyzji w całości, ze względu na niespełnienie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 5995 wersja ostateczna z dnia 21 października 2008 r. uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem — z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków — pomoc przeznaczoną na restrukturyzację, jaką władze francuskie zamierzają przyznać przedsiębiorstwu FagorBrandt [C 44/2007 (ex N 460/2007)]. Skarżąca jest podmiotem konkurencyjnym względem beneficjenta pomocy i uczestniczyła w dochodzeniu, które doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są identyczne lub podobne do tych, które podniesiono w sprawie T-115/09 Electrolux przeciwko Komisji.